

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/23-14593
Otsuse kuupäev 01.01.2024
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu
Keijo Lindeberg
Kristin Truus

Tarbija
Kaupleja Frogest OÜ (12661899)

Tarbija nõue Kahju hüvitamine summas 87 eurot.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus kahju hüvitamise osas. Kaupleja peab tarbijale hüvitama 87 eurot.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija soetas kauplejalt 12.2022 nõudepesumasina. Masin oli korduvalt rikkis ning tarbijale tekkis ka täiendav kahju, kuna nõudepesu käigus deformeerus kohvimasina sodisahtel. Tarbija lisas asjakohased tõendid.

Kaupleja seisukoht:

"Soovin teavitada Teid, et klient (I.P) on saanud vastuse ja tagasi oma seadme, millega ta pöördus garantii osakonna poole e-kaupluses Frog. Praegu on klientil seade enda käes, mis tähendab, et ta on saanud vajalikku teavet ja selgitusi."

Kaupleja ei nõustu kahju tekitamise eest tasuma.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu

hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplejalt nõudepsumasina.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218). Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas korrektselt kauplejat puudustest.

Puuduse sisuks oli asjaolu, et nõudepesumasin oli defektne ning käis remondis pidevalt. Täiendavalt tekkis tarbijale kahju, kuna nõudepesumasina rikke tõttu deformeerus kohvimasina sahtel, mis oli nõudepesumasinas, kui rike toimus.

Kuivõrd asjas esitatud materjalide kohaselt loobus tarbija menetluse käigus lepingust taganemisest (ostuhinna hüvitamine), kuna nõudepsumasin tehti menetluse jooksul korda, siis komisjon lepingust taganemist ei hinda.

Komisjon hindab tarbija kahju hüvitamise nõuet.

Riigikohus on lahendis nr 2-17-1937/52 toonud välja, et võlausaldaja võib lepingu rikkumise korral nõuda kahju hüvitamist, kui on täidetud eelkõige järgmised üldised eeldused (vt mh Riigikohtu 30. septembri 2015. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-100-15, p 20):

- võlgnik on lepingut rikkunud (VÕS § 115 lg 1);
- võlgnik vastutab lepingu rikkumise eest (VÕS § 115 lg 1);
- võlausaldajale on tekkinud või tekib kahju (VÕS § 127 lg 1, § 128);
- kahju on hõlmatud rikutud lepingulise kohustuse kaitse-eesmärgiga (VÕS § 127 lg 2);
- kahju oli rikkumise võimaliku tagajärjena võlgnikule lepingu sõlmimise ajal ettenähtav, v.a kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu (VÕS § 127 lg 3);
- rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos (VÕS § 127 lg 4).

Asja kahjustamise korral tuleb kahjuhüvitise kindlaksmääramisel lähtuda eelkõige vara senise koosseisu taastamiseks vajalike kulutuste suurusest (vt ka Riigikohtu 25. veebruari 2009. a otsus

tsiviilasjas nr 3-2-1-121-08, p 15). Kui hävinud asja väärtus võis hävimise ajaks olla võrreldes uue samaväärse asja väärtusega oluliselt vähenenud, tuleb kahjuhüvitamise kindlaksmääramisel arvestada ka VÕS § 132 lg 1 teises lauses sätestatuga, st tuleb hinnata, kas asja väärtus oli hävimise ajaks, võrreldes uue samaväärse asja väärtusega, oluliselt vähenenud, mis annaks aluse hävinud asja väärtuse vähenemist hüvitise määramisel mõistlikult arvestada.

Käesoleval juhul on tarbija tõendanud, et talle tekkis kahju rikkis pesumasina tõttu (mida kaupleja ei suutnud algselt korda teha). Tarbija on tõendanud ka kahju maksumust (87 eurot), mis on deformeerunud kohvisahtli väärtus.

Põhjusliku seose tuvastamisel tuleb kohaldada nn *conditio sine qua non* põhimõtet. Selle põhimõtte kohaselt loetakse ajaliselt eelnev sündmus hilisema sündmuse põhjuseks, kui ilma esimese sündmuseta poleks ajaliselt hilisemat sündmust toimunud. Kui kahjulik tagajärg oleks ikkagi saabunud, pole isiku käitumine kahju põhjuseks (RKTKo nr 3-2-1-173-12, p 18; RKTKo nr 3-2-1-42-16, p 19). Ehk antud juhul oli rikkis pesumasina tõttu tekkinud kohvisahtlile deformatsioon. Kui pesumasin ei oleks olnud defektiga, ei oleks kahju tekkinud. Seega arvestades eeltoodut, kuulub kahju hüvitamisele.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

Keijo Lindeberg
Kristin Truus

/allkirjastatud digitaalselt/